

Bir proje düşünün ki, elinizden tutarak sizi alıp götürsün sizi uzun yılların karanlık, acı ve gri bir tünelin dehlizlerinden günümüzün sıcak ve gerçek yüzüne.

Tahta kayıklarda, ahşap düşler peşinde geçen çocukluğumuz. Bayramlarda harçlıkların bitmeyen sevinci, ele avuca sığmayan seksek oynayan kalbimiz. İlk sevginizin dokunuşu ruhunuza, teninize. Flu bir kumru gibi bulutların yarı hayal, yarı gerçek uçuşmaları. Uçurtmalarımızın birbirine değen kuyrukları ve o kuyrukların temasından doğan dostluklar, çocukluk aşkları.

80'lerde Çocuk Olmak (*), bir kuşağın özlemlerini, hüznlerini ve yaşanmışlıklarını bir potada başarıyla eritmesini bilen nitelikli proje.

Birbirleriyle didişmeyen, üreten, kuşaklarına sahip çıkan, insan, geçmiş ve gelecek sevgisini kalemlerinin ince kıvrımlarıyla ustalıkla birleştiren, kağıda dökülen bir kuşağın nitelikli izdüşümü.

90'lı yılların başından bu yana izlediğim bir kalemin, Kadir Aydemir'in sabırlı, tutarlı, paylaşımcı ve girişimci ruhunun en somut yansıması 80'lerde Çocuk Olmak projesi.

Jandarmaların Fazıl Say'dan istedikleri Mastika'nın Marx'lı, Lenin'li öyküsünü, Pınar Nurhan'ın kaleminden Yalan Rüzgârı'nın genç ve huzursuz yüzünün birden limonata kokulu bir bahar rüzgârına dönüşmesini, Pelin Onay'ın Heidi'sinin düşlerinin sonsuzluğunu, şimdilerde caz şarkıcısı ve şairi olan Eylül Duru'nun Rize'nin köylüklerinde aldığı fasülye sırtlıklarıyla koşa koşa çıktığı evlerinin çatısından gökyüzünü yakalamaya çalışmasını, Gökçenur Ç'nin ortaya karışık kasetlerinden yayılan el emeği göz nuru Kool & the Gang, Duran Duran, Steve Wonder ve Billy Ocean'dan yayılan ve daha pek çok nitelikli kalemi, enerjiyi yakalamanız için iyi bir fırsat 80'lerde Çocuk Olmak.

Hepimiz, çok konuşan, birbirinin altını oymaya kalkan, kişisel kapris ve bencillikleriyle şişkin egolarını nereye koyacaklarını bilemeyenlere inat, az konuşup güzel işler üreten ve ürettiklerini paylaşma sevinciyle coşkuya çeviren bir kuşağın pırl pırl güneşi karşısında şapkamızı çıkarmanız gerekiyor.

Şapkası olmayanların şiirini, öyküsünü, resmini, dansını çıkarmasında fayda var. Hatta şapkalarınızı bir kenara şimdiden bırakabilirsiniz. Daha iyi olur. Unutun onları.

Sevmeyi, özlemeyi, paylaşmayı, kedileri, köpekleri, kırları, incelikleri, aşklarınızı unuttuğunuz gibi...

Yıl bitti. Yıl başlıyor. Ellerimize bakıp, nasılsınız ellerim, size yalan söylemedim, ya sizler bana, diye hiç soruyor musunuz? Bitmişken yıl ve başlarken bir başka yıl, biraz belirsiz, ancak çokça belirli dudak kıvrımlarınızın çatısından ince bir sızı dökülüyor mu kalbinizin derinliklerine?

Planlıyor musunuz ömrünüzün kalan kısmını? Yoksa ırmaklara, ağaçlara, kekik kokularına mı bırakıyorsunuz uzarken güneşin gölgesi Yuntdağı'nın eteklerine. Bir ilkokul teneffüsü sevinciyle dağılıyor mu kırlangıçları ömrünüzün? Yoksa süreli sınıftan çıkmıyor musunuz, ömrünüzün sınıfından?

Yıl başlıyor.. Yıl bitti. Biten bir aşkın doğan bir aşka devrilmesi değil midir yıl dediğiniz narin gelin? Bir başka söylemle belindeki kırmızı kuşağın düğümü, namusun kurşunu değil mi yaşanan alın çatısındaki aşkların? Kasaba sevdalarının davul ve gümbürtüsünde gizli değil miydi şifresi içtenliğin?

Plansızın kız kardeşi şiir, elinizden tutup çimlerde koşmaya davet ediyor sizi. Görüyor musunuz davetini dil balıklarının, börtü böceğin şarkısını dinliyor musunuz? Kulağınıza eğilerek fısıldanan bir firdöndünün masalını işittiniz mi hiç?

Ellerinizi kulağınızın üstünden çekin o zaman. Çekin ki duyun sesini firdöndülerin, yıkılıp giden eski sinemaların;

yıkılıp giden bir sinemaydı/duvarları küf tutan/siyah beyaz/içinde tahta atlar olan/kayıklar ve cümbüş/tef ve tütsü yakanlar/içinde sen olan/yıkılan bir karanfil/yüzümüze gözümüze/devrilen bulutlar/gürültüsü onların/yanaklarımıza dökülen/otel odaları duvarları/hayalet et kokan.

(*) 80'lerde Çocuk Olmak. Hazırlayan Kadir Aydemir. Yitik Ülke Yayınları. 344 sayfa.

Halim Yazıcı